

baptist.dk

Vokseværk

6

2016

Baptist Kirken

Indhold

I Vokseværk

3 Kom nu videre!

– leder

4 Øgede aktiviteter giver øgede indtægter

– tanker om menighedsbidrag

7 Mening med væksten

– på vej mod afgrunden?

10 Giv maden en chance til

– om Nordjysk Fødevareroverskud

12 Vækst er forankret i en livsløgn

– segner kloden?

14 Hvem forvalter hvem?

– Bibelen om økonomisk ansvar

16 Nye værker

– Vers for Vægtere

17 Er vi ved at tage livet af al friheds mor?

– om ytringsfrihed og forkyndelse

20 Skal – skal ikke vie

– om »Enighedspapiret«

21 Navne

22 Kirken i Kulturcenter Vendsyssel

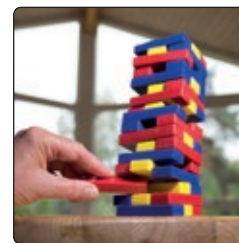
– i fuld gang

25 Fællesskab som grobund for vækst

– en alternativ livsstil

28 Integration er for alle

– om BaptistKirkens Integrationsudvalg

[📷] Bent L. Hansen

30 Lederskab og frivillighed

– udfordringer i enhver menighed

32 Frigivelse og hjælp! Til hvem og hvornår?

– adventsprædiken

34 Et sultent barn kan ikke lære ...

– om børneprojektet i Burundi

36 Det gælder hele året

– klumme

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 6, 2016 – 163. årgang

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Casper Walsøe Hansen, webredaktør
tlf. 3159 0733, casper@walsoehansen.dk
Bente Jensen, tlf. 9829 3302, beje@events.dk
Lea Binta Kjeldgaard, tlf. 6016 1219, leabinta@gmail.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk
Else Skov Villadsen, tlf. 7583 4006, else@villadsen.com
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:
Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Aarhus
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 3.200

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed. Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 1: 3. februar.
Nr. 2: 17. marts. Deadline 16. januar.
Nr. 3: 19. maj. Deadline 20. marts.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til *baptist.dk*: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 2299 6483 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Kom nu videre!

Sådan lød et slogan i forbindelse med BaptistKirkens 175 års jubilæum for et par år siden. En opfordring til ikke at stå stille, men til at lade udvikle og vokse.

[≡] Else Skov Villadsen

[☞] Bent L. Hansen

Liv kan kun fortsætte, hvor der er vækst. Det gælder for alt liv, fra mikroorganismer til de største planter og dyr. Det er naturen; sådan er mennesker også skabt af Gud. Vi vil videre, fremdrift er en naturlig trang. Vækst i sig selv er hverken god eller dårlig – men det afhænger af, hvordan vi forvalter væksten og livet.

Vi vil gerne kunne kontrollere væksten, men kan vi det – og skal vi kunne det? Hvor går grænsen mellem den gode vækst og den vækst, der kan kvæle livet? Hvem kan definere, hvornår væksten er sund? Der er mange forskellige spørgsmål og forskellige svar på dem.

Sammenligning er nødvendig

Vækst er ikke et absolut begreb, men det måles ved sammenligning af størrelser. Vi er skabt til at være sammen med andre, og

vi sammenligner vores liv med naboens liv. I den globale landsby er naboerne også de afrikanere, der forlader deres land og kommer til Europa for at få et bedre liv. I alt for mange år har vi i Vesten undladt at dele den økonomiske vækst med de naboer. Vi har kun delt en smule af vores store overflod. Det gælder bl.a. også BaptistKirkens indsats i Afrika.

Et godt liv afhænger ikke kun af økonomi, men det er en meget vigtig faktor, bl.a. fordi »et sultent barn kan ikke lære«. OECD¹ har lavet et »Better Life Index«, som sammenligner livsbetingelser. Her scorer Danmark højt i forhold til gennemsnittet for alle OECD lande. Vi har alle nødvendige forudsætninger for et godt liv.

Men måske har vi brug for mere vækst i nærvær? Nærvær med hinanden både lokalt og globalt – så vi finder det helt naturligt at dele liv med hinanden.

Mening findes i vores relationer til hinanden og til Gud.

» Måske har vi brug for mere vækst i nærvær? «

1) Organisation for Economic Co-operation and Development (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling). International organisation, som arbejder for at stimulere økonomisk fremgang og markedsøkonomi mellem de demokratiske regerede medlemslande.

Øgede aktiviteter giver øgede indtægter

» Rig er ikke den, der har meget, men den, der giver meget. «

Mange baptistmenigheder oplever svigtende menighedsbidrag. I Købnerkirken på Amager øger de menighedens indtægter ved at øge aktiviteterne – og dermed udgifterne – og ved at gøre fællesskabet og deres tilbud attraktive for flere.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📧] Private

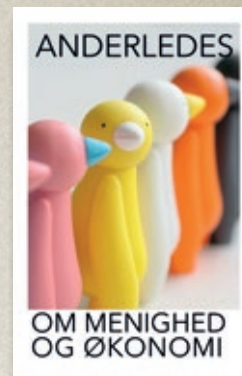
Frokost i Café Julius i Købnerkirken.

Selvom gennemsnittet af medlemmernes bidrag til menigheden tilsyneladende er status quo, oplever mange danske baptistmenigheder vigende økonomi. Menighederne har forskellige strategier for at øge eller i hvert fald fastholde menighedsbidragene. Samtidig er der flere menigheder, der overvejer, om de for fremtiden har råd til en præst – eller i hvert fald en fuldtidspræst.

En anden vej

»Vi gør intet for at få medlemmer til at betale større menighedsbidrag«, fortæller Jan Kornholt, præst i Købnerkirken. »Det er spild af ressourcer. De såkaldte »nuller«¹ er formodentlig det mest ufrugtbare sted at søge indtægter. Det er jo mennesker, som udmærket kender menigheden, og som har deres grunde til ikke at betale.«

Jan Kornholt fortsætter: »Menigheden må i fremtiden vide, at kun en lille del af indtægterne vil komme via medlemmernes menighedsbidrag. I fremtiden er der ingen, der vil være medlemmer af en menighed, og færre, der vil forpligte sig til langvarige – og konstant høje – bidrag. Det er et faktum – ikke noget, det nytter at beklage, og heller ikke noget, vi kan ændre. Det er et vilkår, vi må forholde os konstruktivt til. Den

menighed, som fastholder den praksis, at den primære indtægt er fra menighedsbidrag, og at denne indtægt udelukkende går til at finansiere præsteløn og bygning – en sådan menighed skrumper ind og dør.«

Anderledes

Korskirken i Herlev har lavet et hæfte, de kalder »Anderledes – om menighed og økonomi«. Det beskriver meget pædagogisk, hvordan det at følge Jesus giver et anderledes værdisæt. At »rig er ikke den, der har meget, men den, der giver meget«.

Menighedens præst, Ole Lundegaard, fortæller: »Vi har på den baggrund kontak- tet alle menighedens medlemmer med breve formuleret specifikt til bestemte aldersgrupper og alt efter, om man ydede. Det har betydet, at vi har en god økonomi og har set stigende bidrag år efter år, også til byggeriet.«

Korskirken bygger en ny kirke for tiden, og i det hele taget er det deres erfaring, at aktivitet er bedre end at vente på, at penge er der.

1) Menighedsmedlemmer, der ikke betaler, eller hvis betaling ikke er registreret på deres medlemsnummer

» Menigheden må i fremtiden vide, at kun en lille del af indtægterne vil komme via medlemmers menighedsbidrag. «

»Nullerne«

Den store andel af medlemmer, der ikke bidrager, er en torn i øjet på mange menigheder, som *baptist.dk* har talt med.

Hans Ole Kofoed fra Ringsted gør sig samme tanker som Jan Kornholt: »Vi har også en mindre gruppe medlemmer, der ikke bidrager til menighedens økonomi. Kontakt til dem har ikke skabt ændringer. I realiteten har de valgt menigheden fra uden at melde sig ud.«

I Vodskov menighed – før fusionen med Nørresundby – havde man overvejelser, om man skulle fastsætte et minimumsbidrag: »Forslaget blev henlagt. Man ønskede at fastholde tanken om frivillighed, ligesom der var stemning for, at man forsat kunne være fuldgældigt medlem, hvis man i en periode i sit liv ikke så sig i stand til at bidrage«, fortæller Svend Eli Jensen, dengang forstander i Vodskov menighed.

»Vi har 276 medlemmer og 154 bidragsnumre uden ydelse. I løbet af 2015 sendte vi breve ud til samtlige medlemmer med forskellig tekst alt efter alder og ydede bidrag«, fortæller Torsten Wendel-Hansen fra Odense, der havde »lånt« brevene fra Korskirken. »I det forløbne år har menigheden så oplevet en øget indtægt på 185.000 kr., og det lader til at tendensen fortsætter. Nogle »nuller« er begyndt at yde, andre er

Café Klosterbakken, Odense.

begyndt at betale mere, og endelig var der også et pænt stort engangsbeløb. Samtidig vovede Henrik Søndergaard, præst i menigheden, at tage temaet op ved en gudstjeneste – med stort held. Henrik er også meget bevidst om at tale med dåbskandidater om økonomi, så de er klar over, hvad vi forventer af nye medlemmer – både økonomisk og personligt.« Han tilføjer: »Det hjælper også på indstillingen til det at yde, at menigheden er inde i en god udvikling. Der kommer mange glade mennesker til gudstjenesterne.«

Offervilje

Det er noget, Jan Kornholt kan nikke gennende til: »Offerviljen er direkte knyttet til et menneskes engagement – det, den enkelte brænder for lige nu. En menighed må derfor have fokus på at skabe et fællesskab, der opleves værdifuldt og attrak-

tivt lige nu for den enkelte. Det er det helt afgørende. Dels ved at formidle det glade, positive og befriende budskab om Jesus, der kan forvandle menneskers liv, og dels ved at tilrettelægge aktiviteter, som mennesker i dag finder attraktive. Drop tanken om at få mennesker til at betale hver måned i årevis, og sats i stedet på, at mennesker vil spytte i kassen her og nu, når de oplever noget meningsfyldt og livgivende!«

Jan Kornholt runder af: »I Købnerkirken har vi de seneste mange år haft et konstant menighedsbidrag på omkring 500.000 kr., men menighedens samlede årlige omsætning er stigende – og lige nu ca. 2,6 mio. kr.«

» Vi gør intet for at få medlemmer til at betale større menighedsbidrag. «

Mening med væksten

Er vi på vej til at starte et nyt vækstlokomotiv, der buldrer direkte mod afgrunden? Eller er vi ved at finde nøglen til vækst, der giver mening?

[≡] Mads Lindholm

[📷] Flickr – Martha de Jong-Lantink
og Tapio Kaisla

Min nyhedsstrøm dukker der billeder op af glade mennesker, der står med en figur af en gazelle i hånden. »Igen kåret som gazelle!« står der jublende under billedet, og for nu lige at få begreberne på plads, så er gazelle betegnelsen for en virksomhed, der er exceptionelt dygtig til »at vækste«, som det hedder på businessdansk.

Eje hele verden

Gazelleprisen uddeles af Dagbladet Børsen en gang om året til de virksomheder, der på fire år har fordoblet omsætningen. Prisen blev stiftet i 1995, og mere end 15.000 virksomheder har siden modtaget den eftertragtede statue – erhvervslivets svar på en

Oscar. Her handler de store præstationer om vækst og omsætning, og gazellen – et af de hurtigste dyr på savannen – er en metafor, som mange erhvervsledere kan identificere sig med.

Ikke kun i erhvervslivet er vækst et centralt pejlemærke. I den politiske debat spørges, hvor meget den offentlige sektor skal vækste. Eller om samfundsøkonomien nu vækster eller ej.

I tiden op til finanskrisen var væksten mange steder så massiv, at træerne så ud til at vokse ind i himlen. Daværende finansminister Thor Pedersen (V) blev citeret for at sige, at hvis udviklingen fortsætter, ender vi med at eje hele verden!

Stå fast!

Det gjorde vi som bekendt ikke. Da finanskrisen et par år efter ministerens berømte →

» Et håb om, at fremtidens vækst bygger på nye idealer. «

» Vi motiveres mest af, at vores arbejde giver mening. «

→ citat skyldede ind over verdensøkonomien, oplevede mange for første gang konsekvenserne af såkaldt negativ vækst.

Arbejdsløshed og fallit blev til barsk virkelighed for mange almindelige mennesker, hvis eneste brøde var, at de havde lyttet til en velmenende bankrådgiver og på grund af fejlslagne investeringer mistet formuer. For mange tændte finanskrisen en advarselsslampe, der rejste grundlæggende spørgsmål ved, om den kapitalistiske model, vores samfund bygger på, nu også er den bedste.

Den uhæmmede vækst op til krisen og kollapset efter havde ikke kun økonomiske konsekvenser, men i høj grad også menneskelige. Nu breder der sig en kritik af ideallet om mere, hurtigere, højere, som ofte er vækstens paroler.

»Stå fast!« skrev psykologiprofessor Svend Brinkmann som overskrift på sin berømte bog fra 2014, og han er i den offentlige debat blevet den mest fremtrædende kritiker af det, han kalder det accelererende samfund – et samfund, der hele tiden snurrer hurtigere rundt og efterlader sine borgere med eksistentiel svimmelhed.

Mod afgrunden?

Ser man på efterkrisetidens samfund, synes problemerne at være til at få øje på: Klimakrise, forurening, menneskelig nedslidning, arbejdsrelateret stress etc. – for blot at nævne nogle få af de aktuelle udfordringer.

I 1990'erne og starten af 00'erne gik væksten mange steder hånd i hånd med social ansvarlighed, grønne regnskaber og an-

dre initiativer, der forsøgte at sætte andre bundlinjer end den økonomiske på dagsordenen. De takter ser ud til at være blevet mindre de senere år, hvor meget har handlet om at komme på fode igen efter krisen.

Er vi på vej til at starte et nyt vækstlokomotiv, der buldrer direkte mod afgrunden?

Et større formål

En del af svaret gives måske i en nylig undersøgelse blandt mere end 1.000 medarbejdere på det danske arbejdsmarked. Den viser, at vi motiveres mest af, at vores arbejde giver mening.

Vi skal føle, at vi lykkes igennem vores arbejde. Væsentligere i vores sammenhæng er, at vi oplever, at vores arbejde bidrager til noget større. Det vil sige, at arbejdet gør en positiv forskel for andre mennesker og tjener et højere formål. Det er med andre ord ikke nok at tjene til sin egen løn eller til virksomhedens overskud.

Det større formål kan være læreren, der oplever at flytte sine elever, og sygeplejersken, der gør en forskel for patienterne. Købmanden kan se det meningsfulde i at levere dagligvarer til lokalsamfundet. Cykelmeden løser hverdagens problemer for talrige cyklister. Journalisten er optaget af

» Ikke kun i erhvervslivet er vækst et centralt pejlemærke. «

at afdække uretfærdighed. Alle typer jobs kan rumme mening.

Hvor er gazellen på vej hen?

Når målet bliver mening og ikke blot vækst, så ændres perspektivet. Det handler ikke om at være gazelle for tempoets skyld alene. Det handler om, hvad man forsøger at opnå med sin fart. I den sammenhæng er vækst og hastighed ikke noget mål i sig selv.

Hvis målet er, at arbejdet skal give mening, så bliver spørgsmålet i stedet, hvor gazellen er på vej hen. Hvad søger man at opnå med sin virksomhed? Gør ens arbejde en positiv forskel for andre mennesker?

De unge søger mening

Særligt de unge i alderen 18-30 år er optaget af, at arbejdet gør en større forskel, viser undersøgelsen.

Det kan skyldes ungdommelig idealisme. Men mere sandsynligt skyldes det, at den generation af unge, der i disse år kommer ind på arbejdsmarkedet, har mærket konsekvenserne af den uansvarlighed, der førte til finanskrisen. De er vokset op i en bevidsthed om fremtidens udfordringer for klimaet, for kloden og for hinanden.

At netop de unge efterspørger menin-

gen, kan være med til at give et håb om, at fremtidens vækst bygger på nye idealer. At vi bliver mindre optagede af at diskutere vækst, nulvækst eller minusvækst og mere optaget af at diskutere, hvor vi er på vej hen.

Mads Lindholm er erhvervspsykolog, ph.d. og partner i WICE. Medlem af Baptistkirken i Nørresundby.

Undersøgelsen ›Hvad er mening‹ er foretaget i et samarbejde mellem Krifa og WICE, se www.wice.dk/mening

» Når målet bliver mening og ikke blot vækst, så ændres perspektivet. «

Giv maden en chance til!

Nordjysk Fødevareroverskud er en non-profit organisation, der fokuserer på bæredygtighed og social ansvarlighed. Den primære aktivitet er afhentning af overskudsmad, der leveres til udsatte borgere via sociale initiativer eller direkte ved gadeudlevering.

[≡] Bente Jensen

[📷] Nordjysk Fødevareroverskud

Bente Schjødt er en ildsjæl. Med en universitetsuddannelse som kandidat i Internationale Studier, Menneskerettigheder og Ligestilling, men samtidig med en alder på 56 år var det svært at finde arbejde. Et stort engagement i frivilligt arbejde, vedvarende energi, fair trade samt kendskab til fødevarerbranchen fostrede ideen til dét, der i dag er Nordjysk Fødevareroverskud. Ud af den spæde start i februar 2015 med private biler, egne midler og en ugent-

lig afhentning voksede en medlemsbaseret organisation, hvis højeste myndighed er generalforsamlingen. Bestyrelsen vælges blandt medlemmerne og ansætter en daglig leder, der nu er Bente Schjødt.

Ressourcer

»I 2015 søgte og fik jeg 500.000 kr. fra Miljøstyrelsens grønne ildsjælepulje. Det satte os i gang«, fortæller Bente Schjødt.

»Den eneste faste indtægt, vi har, er fra Aalborg kommunes pulje til socialt arbejde. Resten skal søges hjem, så det kræver et stort arbejde. Problemet er, at det er svært at få midler til lønkroner fra fonde, så lige nu er der ingen lønkroner til mig.«

Og hun fortsætter: »Hele arbejdet med afhentning, pakning og fordeling udføres af frivillige, der rekrutteres gennem sociale medier, opslag og mund-til-mund metoden. Vi har flere gange været omtalt i medierne. I marts i år fik vi Nordjyske Mediers Initiativpris, og i september fik vi Aalborg Kommu-

» Vi reducerer madspild, giver maden en chance til og sparer miljøet for afbrænding af store mængder organisk affald. «

nes Bæredygtighedspris. Det giver omtale og tiltrækker nye frivillige. Vi kan altid bruge flere frivillige til at udføre de mange opgaver med distribution af overskudsmad.«

Dagligdagen

I øjeblikket køres fem ugentlige ture, hvor overskudsfødevarer hentes primært fra grossister, men projektet har også faste aftaler med større butikker. Modtagerne er primært organisationer, der har socialt udsatte som målgruppe – Kirkens Korshær, Frelsens Hær, Kofoeds Skole o.a. – men fire gange om ugen kan private henvende sig på lageret og få udleveret madvarer. Der kommer flere og flere for hver gang, ofte familier, og mange er gengangere.

Hver familie betaler 20 kr., får udleveret et nummer og går så efter tur ind i lagerrummet sammen med en frivillig og peger sig frem til de varer, de ønsker at få. Det, der netop den dag er på lager, søger de frivillige at fordele efter, hvad familierne har behov for. Normen er omkring 20 kg madvarer til hver familie.

» Normen er omkring 20 kg madvarer til hver familie. «

Bæredygtig anvendelse af madspild

»Vi kan se, at arbejdet nytter. Vi reducerer madspild, giver maden en chance til og sparer miljøet for afbrænding af store mængder organisk affald«, lyder det fra Bente Schjødt. »Vi indsamler og fordeler mellem fire og fem tons om ugen og gør på den måde hverdagen lettere for mange mennesker, der lever på kanten af samfundet.«

Madvarespildet opgøres til 700.000 ton årligt, og det udgør en udgift på 11,6 mia. kr. ifølge tal fra Fødevareministeriet.

Tak fra en modtager

Klaus Abildgaard, der er aktivitetsmedarbejder ved Kofoeds Skole i Aalborg, fortæller: »Vi har siden start haft et godt og givende samarbejde, hvor vi hver eneste uge oplever det store engagement, der bliver lagt i at få kanaliseret overskydende fødevarer ud til udsatte mennesker. Det er en ressource, der bliver givet os og hjælper os økonomisk, så vores midler kan bruges på andre aktiviteter. Nordjysk Fødevareoverskud har ramt plet i et stort behov, der både gavner miljø og mennesker, og Bente Schjødt er en brændende ildsjæl, der slider i den gode sags tjeneste. Hun trækker et stort læs!«

Vækst er forankret i en livsløgn

Livet på denne klode er ved at segne under åget fra den økonomiske vækst. Klimaet er i færd med at gå amok. Vi sviner luft, vand og jord til med tusindvis af forurenende stoffer. Vi tømmer havene for fisk, og vi fjerner stadigt flere levesteder for den vilde flora og fauna.

[] John Holten-Andersen

[] Freemages.com – Alessandro

Paiva og Linda van Klaveren

Men det er ikke blot naturen, der gisper efter vejret – det gør vi mennesker også. Det grænseløse krav om øget produktivitet presser vores kroppe til at løbe stadigt stærkere, ligesom vores stakkels hjerner skal kapere en stadigt voksende mængde af information. Det er mere, end mennesker kan holde til, og derfor går folk i hobevis ned med stress, fylder sig med anti-depressiv medicin eller ryger helt af karrusellen.

Det værste ved det hele er, at vi sådan set godt ved, at den er rivende gal, men vi har åbenbart uendelig svært ved at gøre noget alvorligt ved det. Jo, vi tager fat i nogle af symptomerne enkeltvis og isoleret og forsøger at lappe lidt hist og pist. Men den fundamentale sammenhæng mellem jagten efter stadigt større rigdom på den ene side og de stadigt mere alarmerende tegn på menneskelig og økologisk katastrofe på den anden – den lukker vi øjne-

ne for. For at se den sammenhæng i øjnene er det samme som at erkende, at vi er kommet til at tilbede en falsk Gud!

En falsk Gud

Økonomisk vækst er nemlig blevet vores tids religion – og pengene vores tids Gud. Og det har de været i efterhånden så mange år, at hele den tænkning, der er forbundet hermed, har sat sig på tværs i vores hjerner, bemægtiget sig stort set alle bærende institutioner i vores kultur og gjort os blinde for, at det overhovedet kan være anderledes. Hvordan er vi kommet dertil?

Troen på en anden Gud

Tidligere dyrkede vi en anden Gud og var lykkelige i troen på, at verden var skabt i Hans billede. Derfor var den verden, der var os givet, god nok i sig selv. Godt nok befalede Gud os at »herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget og alle vilde dyr«, men det tilkom ikke os mennesker at ændre den verden, i hvert fald ikke på nogen grundlæggende måde. Det var vel nærmest gudsbespotteligt at bilde sig ind, at mennesker kunne skabe en bedre verden end den, Gud havde skabt. Alt det ændrede sig med det moderne brud, hvor vi satte mennesket i Guds sted.

I menneskets billede

Nu skulle verden skabes i menneskets billede, dvs. indrettes efter rent menneskelige formål. For at kunne gøre det

måtte den først »oplyses«, dvs. sættes på sprogligt begreb, kategoriseres, splittes op i stadig mere afgrænsede dele, som helst skulle kunne beskrives i tal og forenklede kvantitative sammenhænge. Heraf opstod en vifte af stadig mere afgrænsede videnskaber, der udmærkede sig ved stor viden om detaljen, men lige så stor uvidenhed om helheden. I videnskabernes billede udviklede man dernæst stadig mere specialiserede teknologier, der skridt for skridt omdannede samfundet til en mægtig produktionsmaskine, som åd natur-ressourcer i den ene ende og sprøjtede ting ud i den anden.

Der står vi så i dag: Vi er blevet rigere – meget rigere – på ting og dermed også i penge, for ting kan man sætte en pengepris på. Det kan man ikke med liv. Problemet er, at når vi gør stadig større dele af verden til »ting«, hvis værdi vi måler i penge, så gør vi det samtidig af med livet. For »ting« er døde ting, der ikke indgår i livets kredsløb af skabelse og tilintetgørelse. Formålet med

» Når vi gør stadig større dele af verden til »ting«, hvis værdi vi måler i penge, så gør vi det samtidig af med livet. «

» Vi er kommet til at tilbede en falsk Gud! «

at omgive os med stadig flere »ting« er vel dybest set netop at sætte os udover det kredsløb, dvs.: At gøre os udødelige!

En dødelig løgn

Det er naturligvis en livsløgn, ovenikøbet en døbringende én af slagsen. Derfor er tiden inde til, at vi vrister os fri af den og igen besinder os på livet, som det nu engang er os givet.

John Holten-Andersen er forfatter, miljøaktivist og lektor emeritus ved Aalborg Universitet, Det Teknisk-Naturvidenskabelige Fakultet. Har senest udgivet bogen »Sprogets magt – magtens sprog. Et forsvar for sansernes verden«, Forlaget Hovedland 2016.

1) 1. Mosebog kap. 1, vers 28

Hvem forvalter hvem?

[≡] Ole Lundegaard

[📷] Flickr

Der må have været en grund! Måske den samme som i dag: Når vi administrerer dét godt, der er lagt i vores hænder, kan vi blive til stor velsignelse, men hvis det er pengene, der ›administrerer os‹, bliver det vores og andres undergang.

Vi ved alt for godt, hvad der står i Bibelen

I en kort artikel er det helt umuligt at gennemgå alle bibelstederne, og vi ville kun lige være begyndt, inden vi skulle slutte igen. Omvendt er der måske heller ikke det store behov for det, for vi ved dybest set godt, hvad vi vil finde. Problemet med det, Bibelen siger om penge, ejendom og ansvar, er ikke, at det er svært at forstå, men at det er alt for let at forstå. Det udfordrer os mere, end vi har lyst til.

Der findes ca. 500 steder i Bibelen, der taler om bøn, og ca. 500, der handler om tro, men der findes 2.350, der handler om penge, ansvar og økonomi! Jesus taler ofte om etiske emner – og blandt dem langt oftest om penge og ansvar.

Dobbelthed i forholdet til penge og ejendom

På den ene side er det en velsignelse at nyde frugten af hårdt arbejde og ikke mangle dagligt brød. Paulus satte tydeligvis pris på, at nogle troende havde hjem, der var store nok til, at de kunne huse – og måske bespise – en hel menighed.

På den anden side er der i både Det gamle og Det nye Testamente mange advarsler mod at søge at blive rig. Jesus fortæller en lignelse om en mand, der byggede sine lader store for at få plads til al sin ejendom. Han døde samme nat, som laderne stod færdige. Vores liv beror ikke på det, vi ejer, siger Jesus.¹

Men det er en dobbelthed, ikke en

» Den, som har Kristus, er rig og har nok. «
Thomas à Kempis

modsatning.

Det er en velsignelse at få sit daglige brød og ikke mangle det, man har brug for. Og det er efter al erfaring sandt, at vi har det med at lade penge og ejendom ›styre‹ os i stedet for omvendt.

Der har altid været kristne, der tog Jesus' bud om at give sin ejendom bort bogstaveligt. Det har præget dele af klosterbevægelsen, men også dele af den

1) Lukas-evangeliet kap. 12, vers 13-21

anabaptistiske bevægelse².

Samtidig har flertallet af kristne søgt at leve i det almindelige og pengestyrede samfund, hvor vi har stræbt efter – og ofte fejlet i – at leve som gode forvaltere.

» To ting beder jeg dig om, nægt mig dem ikke, så længe jeg lever: Hold løgn og løgneord borte fra mig! Giv mig hverken armod eller rigdom, men giv mig det at spise, der tilkommer mig. «

Ordsprogenes bog kap. 30, vers 7-8

Vigtige tendenser

Skal man forsøge at sammenfatte en del af den bibelske undervisning om penge og økonomi, kan det fx gøres under disse tre overskrifter:

Tro – Den røde tråd gennem Bibelens tale om penge og ejendom er, at vores tryghed ikke skal stamme fra det, vi ejer, men fra vores tro på og fortrøstning til Gud. Gør jer ingen bekymringer, siger Jesus, søg først og fremmest Guds rige, så skal det andet også nok gå.³

Ansvar – Det grundlæggende bibelske perspektiv på alt, der har med ejendom at gøre, er, at det, vi ejer, er gaver, vi skal bruge, så det bliver til andres og vores egen velsignelse. Uanset at jeg har arbejdet hårdt for at få dét, jeg har, er perspektivet fortsat, at jeg skal bruge det med min næste for øje, ikke blot mig selv. Gud er en generøs Gud. Vi tjener Gud ved at deltage i det, den generøse Gud vil i verden. Og det gør vi naturligvis ved selv at være generøse.

Nøjsomhed – Da Gud gav Israel manna under ørkenvandringen, kunne de ikke samle mere, end de hver især havde brug for. Gjorde de det, rådnede det bare, og de fik ingen glæde af det!⁴ Hebræerbrevets forfatter skriver: »Lad ikke kærlighed til penge bestemme jeres adfærd, men stil jer tilfreds med det, I har.«⁵ For anabaptisterne var den troendes nøjsomhed og villighed til at dele af sit eget med den fattige ét af de afgørende tegn på, at man var en discipel af Jesus.

Uanset, om vi har meget eller lidt, er det tre gode bibelske principper at leve efter.

Ole Lundegaard

- præst i Korskirken Baptistmenighed i Herlev
- tidligere lektor i Ny Testamente på SALT og Det Teologiske Seminarium i Tølløse
- forfatter til bl.a. »Grundtrin – når tro får liv«, Boedals forlag, 2012

2) Anabaptisme: Bevægelse på reformationstiden (1500-tallet)

3) Matthæus-evangeliet kap. 6, vers 24-34

4) 2. Mosebog kap. 16, vers 18ff

5) Hebræerbrevet kap. 13, vers 5

Vers for vægtere

I de seneste år har der været en bølge af ny dansk lovsang. En af foregangspersonerne for denne bølge er Arvid Asmussen, sangskriver og lovsangsleder i Aarhus Valgmenighed. I juni 2016 udgav Arvid sit tredje lovsangsalbum, »Vers for Vægtere«.

[] Lea Binta Kjelgaard

[] Arvid Asmussen

CD'en består af ti nye danske lovsange i stilarten folk/pop og giver plads til både rytmiske lovsange og nyfortolkninger af ældre salmer. Selv beskriver Arvid CD'en således: »I gamle dage var der vægtere i de fleste større danske købstæder. Vægteren var en slags nattevagt, der gik i byens gader, tændte lys i lanterne og sørgede for ro og orden. Hver time sang han salmevers – lovsange til Gud og bønner til velsignelse for byen. Når solen stod op, var hans vagt forbi. Enhver kristen er kaldet til at være som en vægter. Vi synger salmevers og lovsange til Gud og

til velsignelse for vores by. Vi spreder lys i mørket og længes efter det største lys af alle – Jesus, der kommer igen og én gang for alle slår mørket på flugt.«

På www.baptist.dk kan du lytte til lovsangen »Vi vil gi' dig det bedste«. CD'en er tilgængelig på Spotify og kan købes på www.novia.dk.

Er vi ved at tage livet af al friheds mor?

Før sommerferien blev en række politiske partier enige om »at kriminalisere udtrykkelig billigelse af visse strafbare handlinger som led i religiøs oplæring, uanset om ytringerne er fremsat i private eller offentlige sammenhænge«. Herved forsøger man »at styrke indsatsen over for religiøse forkyndere, der søger at undergrave dansk lovgivning«. Siden har regeringen omsat det såkaldte »enighedspapir« til love, der nu behandles i Folketinget. Hvad er der på spil?

[≡] Bent Hylleberg

[□] Anders Hviid

Her i landet har religion og kultur i snart 500 år været bestemt af luthersk kristendom. Andre udgaver af religiøs tro blev indtil 1849 kun tolereret i små lommer pga. kongelige privilegier. Men Grundloven gav os både ytrings¹⁾- og religionsfrihed²⁾, der blev skrevet ind i den danske model med en privilegeret Folkekirke. Små frikirker ændrede intet i det store billede af luthersk kristendomskultur. Vi har stort set kunnet virke uden problemer, men også uden lige vilkår med »danskernes kirke«!

Billedet ændrede sig

Siden 1970 har det religiøse klima ændret sig. Muslimer udgør nu ca. 5 % af befolk-

ningen. Og de har i perioden rejst ca. 125 moskeer. Først inviterede vi muslimske gæstearbejdere hertil; siden har vi gæstfrit taget imod flere bølger af flygtninge. Vi har fået et religiøst farverigt samfund. Og 'religion' er blevet et synligt fænomen i kulturen. Derfor diskuterer vi nu, hvad og hvem der er »dansk« og »danskere«. Og vi skaber skel mellem dem og os. Alt dette blev sat i brand af TV-udsendelsen »Moskeerne bag sløret«. Og det skabte »enighedspapiret«.

Det lange perspektiv

Næste år markerer vi 500-året for Martin Luthers opslag af tesoerne på kirkedøren i Wittenberg. Det bliver festligt. Men det er problematisk at fortie, at Luther og de fleste af reformatorerne brugte tvang og dødelig magt overfor anderledes tænkende. Geografiske områder blev reserveret

1) Grundloven § 77 2) Grundloven § 67

» Dét, en præst siger, kan være kriminelt, hvorimod en politiker, der siger det samme, går fri. «

→ til én form for kristentro, fx luthersk, mens alle andre kristne blev forfulgt – og »muslimerne« blev slået tilbage til Balkan fra belejringen af Wien. Denne »religiøse enhedskultur« varede hos os, indtil vi fik Grundloven i 1849. Ældre er ytrings- og religionsfriheden ikke.

Baptister blev pionérer

I 1500-tallet var der ingen plads til døberne, der spredtes for alle vinde. Måske derfor kæmpede de for religionsfrihed for alle. Året før Balthazar Hübmaier blev baptist, skrev han i 1524 det første forsvar for religionsfriheden. I de vigtigste af 36 teser hedder det: »En tyrk [muslim] eller en kætter

kan ikke overvindes med vore midler, hverken ved sværd eller bål og brand, men alene ved tålmodighed og forbøn« og »Den gudløse skal ikke straffes af nogen, heller ikke om han forbliver uomvendt og nægter at antage evangeliet«. Han slutter: »Den lov, der kræver kættere brændt, er skabt af djævelen. Sandheden er udødelig«.³

Hübmaier blev brændt på bålet i Wien i 1528. Den herskende logik lød nemlig: »Religionsfrihed er den mest djævelske læresætning, der findes, fordi den medfører, at enhver fortabes på hver sin måde⁴«. Her er ikke plads til at følge andre, der kæmper for religionsfriheden, men pionéerne Thomas Helwys i England, Roger Williams i Amerika og P.C. Mønster herhjemme er alle baptister.

At kriminalisere nogle holdninger

Er »enighedspapiret« forfejlet? Mit svar er »Ja!« Mindst tre ting sætter religionsfriheden under pres:

– Efter dansk lov har holdninger aldrig været strafbare. Det er derimod handlinger – også handlinger, der har med religionsfrihed at gøre (se § 67). Nu foreslås kriminalisering af holdninger.

– Ytringsfriheden indskrænkes for religiøse ledere, derimod ikke for andre meningsdannere, fx politikere. Dét, en præst siger, kan være kriminelt, hvorimod en poli-

tiker, der siger det samme, går fri. Vi er som borgere ikke længere lige for loven.

– Loven skal kun gælde religiøse ledere, der opnår vielsesret. De rammer næppe dem, politikerne ønsker, dvs. imamerne, der sjældent ønsker at vie trosfæller med juridisk gyldighed.

Religionsfriheden en skrøbelig

Religionsfrihed er en skrøbelig rettighed, vi altid må kæmpe for. Også i et religiøst pluralistisk samfund som vores. De, der kæmper for den ret for alle, tjener menneskeheden godt. Det gælder både kristne, der er sat i gang af evangeliet, og andre, der arbejder ud fra den sunde fornuft. I en global verden bør vi ikke have andre værktøjer i skuffen end frihed, lighed og samtale.

Religionsfrihed er blevet kaldt »al friheds mor«. Er vi i færd med at slå »vores mor« ihjel i et forsøg på at kontrollere holdninger – i første omgang hos religiøse forkyndere? Ønsker vi den slags for vores præster? Hvis ikke, bør vi heller ikke ønske det for andre – hvad enten det er rabbinere, imamer eller andet godtfolk.

» Loven rammer næppe dem, politikerne ønsker, dvs. imamerne. «

» En tyrk [muslim] eller en kætter kan ikke overvindes med vore midler, hverken ved sværd eller bål og brand, men alene ved tålmodighed og forbøn. «

Grundlovens § 67

Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

Grundlovens § 77

Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde på ny indføres.

Nyttige links

www.baptistkirken.dk (høringssvar) og www.anabaptist.dk

3) § 16, 22 og 36

4) T. Beza, Calvins efterfølger i Geneve

Skal – skal ikke vie

Igennem mange år har det været til debat, om baptistpræster skal vie. Debatten hører sammen med kirkebøgerne, som BaptistKirken afleverede til Rigsarkivet for flere år siden. Hvordan skal vores kirkesamfunds berøringsflade til myndighederne være?

[≡] Lone Møller-Hansen

[□] Anders Hviid

I forbindelse med kirkebøgerne blev det udtrykt, at vi ikke ønsker at være myndighedernes forlængede arm. Er det noget andet med vielser?

Reglerne er, at en baptistpræst må vie et par, hvoraf den ene er medlem af menigheden. Vielsesbemyndigelsen gives til præsten på ansøgning. Tidligere havde mange baptistpræster en »stående vielsesbemyndigelse«. Nu kræves der et vist antal vielser om året, for at Kirkeministeriet giver en præst en sådan. Derfor skal de fleste baptistpræster i dag søge om ad-hoc bemyndigelse i forbindelse med hver enkelt vielse.

Vielsesmyndighed og bånd på forkyndere

Spørgsmålet om vielsesbemyndigelse er atter blevet aktuelt i forbindelse med debatten om det såkaldte »Enighedspapir«, som et flertal af partierne i Folketinget står bag. Det skyldes, at vielsesbemyndigelsen er et af de væsentligste links imellem myndighederne og trossamfundene. Lovgiverne prøver at lægge bånd på forkyndere uden for Folkekirken ved at kræve deltagelse i kurser og underskrift på, at man vil overholde dansk lov.

I et høringsvar skrev BaptistKirkens ledelse

»Lovforslaget fra Kirkeministeriet indebærer mulighed for kriminalisering af præster, der fungerer som sjælesørgere. Noget sådant vil vi ikke udsætte vores præster for. Derfor vil vi anbefale menighedernes præster, at de fremadrettet lader alle brudepar blive viet på rådhuset (borgerlig vielse), hvorpå en kirkelig fejring kan finde sted uden retsvirkninger. Det vil generelt betyde, at Baptistkirkens præster ikke bliver deltagere i det foreslåede kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre, og derfor

heller ikke vil underskrive den hertil knyttede erklæring.«

Delte meninger om den udmelding

Jan Kornholt, præst i Købnerkirken, har udtalt til Kristeligt Dagblad: »Skal vi være konsekvente som kirke, og ønsker vi ikke at blive inddraget i statens arbejde, skal vi heller ikke som vielsesmyndighed optræde som statens embedsmænd.«

Ole Lundegaard, præst i Korskirken, er ikke enig: »For mig er det ikke en hjertesag, at vi beholder vores vielsesret. Men omvendt, så længe vi har den, er det nu meget praktisk, og det er – uanset hvordan man vender og drejer det – en af de ting, der på en uproblematisk måde forankrer det religiøse i det offentlige liv. Det kan man så mene – og det gør nogle tydeligvis – er en fordel at miste. Men helt ærligt – hvori ligger den fordel? Er det ikke kun dem, der følger den stadigt stærkere sekularistiske dagsorden, der vinder ved det?«

På Landskonferencen 12. november var temaet på dagsordenen. Mere herom på www.baptist.dk

» Lovforslaget indebærer mulighed for kriminalisering af præster, der fungerer som sjælesørgere. Noget sådant vil vi ikke udsætte vores præster for. «

Døbt

Holstebro

09.10.2016: *Maria Christensen*, f. 05.02.2000

Ringsted

11.06.2016: *Flora Weile*, f. 22.09.2004

18.09.2016: *Ulla Olsen*, f. 02.12.1944

Optaget

Holbæk

04.09.2016: *Bente Janø Tradsborg Hanen*,

f. 09.03.1951, døbt 09.09.1969

Odense

02.10.2016: *Anne Thagaard*, f. 13.05.1971,

døbt 10.06.1995

Ringsted

21.08.2016: *John Engom*, f. 15.03.1956

06.11.2016: *Dorte S. Petersen*, f. 29.05.1960

Døde

Bornholm

Grethe-Lis Andersen, født 14.07.1943,

døbt 19.10.1958 i Rønne, døde 06.10.2016

Anna Olga Kristine Schou, født 11.03.1921,

døbt 12.04.1936 i Rønne, døde 09.10.2016

Brovst

Papi Maya Gurung, født 15.03.1930,

døbt 29.08.2014 i Brovst, døde 31.08.2016

Ingstrup

Grethe Gjerløv, født 24.03.1926, døbt 27.10.1940 i

Guds menighed, Hjørring, døde 09.08.2016

Lyngby

Lise Margrethe Füssel, født 27.09.1948,

døbt 12.11.1961 i Lyngby, døde 08.09.2016

Nibe

Kirsten Betty Salling Jensen, født 01.05.1930,

døbt 29.04.1945 i Nibe, døde 20.09.2016

Østhimmerland

Ingrid Kathrine Jørgensen født 22.11.1925,

døbt 05.07.1942 i Odense, døde 05.10.2016

Aarhus

Aage Nørgaard, født 23.12.1924, døbt 19.03.1944

i Aalborg, døde 24.08.2016

Endnu en chin-menighed

På Landskonferencen, LK2-2016, i Vejle optog BaptistKirken endnu en chin-menighed. Lai Chin Church, LBC, i Ringe er blevet til ved en deling af Chin Baptist Church, CBC, Ringe. Den nye menighed består af ca. 75 voksne og 65 børn. De mødes på Nordagerskolen i Ringe til gudstjeneste hver søndag, og heldigvis kan de stadig mødes til fælles bedemøder med CBC. CBC har velsignet den nye menighed, både ved møder med ledelsen af BaptistKirken og ved optagelsen på Landskonferencen.

Kirken i Kulturcenter Vendsyssel – i fuld gang

Efter gudstjenesten møder jeg i Kirken i Kulturcenter Vendsyssel en flok engagerede medarbejdere, som beredvilligt stiller op for at fortælle om de mange aktiviteter, deres hus fyldes med ugen igennem. Der foregår meget, og det er tydeligt, at der er glæde og kærlighed til projektet.

[☰] Louise Varberg

[📷] Erik Rugholm

Ønsket er en sund menighed med et varmt fællesskab, hvor der er plads også til at tage sig af mennesker med problemer. Og engagementet holdes stadig i live af den fremgang, der er, ligesom arbejdsfællesskabet om byggeriet har tiltrukket mange til de forskellige opgaver. Mange har kunnet se sig selv være med til at gøre en indsats.

Børn og unge

Her er de væsentligste aktiviteter ›Crazy Zone‹ (10-15 år), ›Devoted‹ (13-25 år) og ›Børnekirken‹. Alle nyder godt af de mange muligheder, der er i det nye hus.

›Crazy Zone‹ med de mere vilde aktiviteter, hvor henvend 20 hver uge samles til leg, sport og undervisning, en del fra ikke-menighedshjem. I ›Devoted‹ er der hver uge kreative aktiviteter, ud af huset-arrangementer eller bibelundervisning.

» Vi har ikke været forskånet for problemer og stopklodser. «

I »Børnekirken« kommer der 10-25 børn, som har gudstjeneste på lige fod med de voksne. Her foregår ud over en systematisk undervisning også uddannelse og opdragelse, som leder børnene videre til deltagelse i gudstjenesten, sådan at nogle af dem, der har gået her, nu medvirker i de voksnes gudstjeneste.

Gudstjeneste og lovsang

Forkyndelsen ved gudstjenesterne varetages oftest af et gudstjeneste-team, som

dels træner, dels koordinerer indholdet for en periode ad gangen. Ca. en gang om måneden hentes en præst udefra. En vigtig del af gudstjenesterne er de to lovsangsgrupper, som skiftes til at medvirke.

De samles desuden til interne lovsangsaftener og to gange om året til fælles lovsangsfest med grupper fra omkringliggende menigheder. Såvel ved gudstjenesten som til de samlinger er de nye lokaler med god plads og professionel lyd af stor værdi.

MessyChurch

»MessyChurch« samler to gange om måneden børn, unge og voksne om andagt, bøn,

musik og fællesspisning – en aktivitet, der taler til alle sanser. Temaerne for arbejdet har været »At række ud til samfundet« og »At fordybe sig i Bibelen«. Matthew og Sarah, som koordinerer denne aktivitet, er flyttet hertil fra USA med et kald til at bygge menigheder i Danmark. To gange om året har »MessyChurch« ansvar for gudstjenesten. Så er hele huset i brug, og udefrakommende bliver introduceret til gudstjenestefællesskabet.

Netværkscafeen

Denne har stor glæde af, at det nye hus er indrettet handicapvenligt. Her mødes hver

» Ønsket er en sund menighed med et varmt fællesskab, hvor der er plads også til at tage sig af mennesker med problemer. «

anden uge op til 55 mennesker om et aktuelt emne. Da det er for alle, er det væsentligt, at fx en kørestol også kan komme ind. En stor del af deltagerne er ikke menighedsmedlemmer, og en del fra Sæsing-området er begyndt at komme her. Emil Lauge Ibsen er ansvarlig for arbejdet.

Bøn og spejderarbejde

Hver mandag aften samler Emil Lauge Ibsen en bedegruppe, mens kvinderne har deres egen bedegruppe, der samles hver

anden torsdag. Spejderne er tilbage i Østervrå, hvor de fleste af dem bor. Derfor giver det mening at have den arbejdsgrænse der. Der er ca. 50 aktive spejdere.

Drømme og udfordringer

Det store projekt har ikke været forskånet for problemer og stopklodser, men i fællesskab er man kommet videre med en følelse af, at »Gud er med i det her«. Kigger man ud i fremtiden, kan der også sagtens øjnes udfordringer. Det er fx fortsat nødvendigt med

en større skare af frivillige til alt det praktiske arbejde i forbindelse med driften af centeret, samtidig med at arbejdet i menigheden kræver medarbejdere.

Det er naturligvis vigtigt at blive ved med at tiltrække unge og også at give de unge, der allerede er aktive, ejerskab til aktiviteterne. Det fokuserer ledelsen meget på at støtte.

Kulturcenter Vendsyssel

Menigheden ejer centeret. På længere sigt er det planen, at 2/3 af aktiviteterne i huset skal være udlejning til forskellige private formål og 1/3 til menighedens aktiviteter. Der er dannet en erhvervsdrivende fond med en professionel bestyrelse. Der lejes ud til private såvel som organisationer, fx FOF.

Menigheden har selv rejst 7 mio. kr. og investeret 26 mio. kr. Gælden er i dag på 15 mio. kr. Planen er, at økonomien i huset skal hænge sammen i 2018. Med tiden skal driften af huset kunne generere et overskud til menigheden.

Kirken i Kulturcenter Vendsyssel

Menighedens lederforum består af seks personer, der hver især er valgt til at repræsentere et af arbejdsområderne i kirken. Herudover er der en daglig ledelse på tre personer: forstander Erik Rugholm, Birte Agerdal og Palle Agerdal. Mange opgaver og beslutninger er uddelegeret til teams og arbejdsgrupper.

Menigheden har tre menighedsmøder årligt, som er åbne for alle – derudover to store missionsdrøftelser, hvor der diskuteres menigheds-syn. Dåb er ikke en forudsætning for optagelse i menigheden, men det er bekendelsen af Jesus som frelser. Der afholdes med mellemrum kurser for dem, der er interesseret i medlemskab. Der undervises i dåbs-syn, menighedssyn m.m. Det er et ønske, at man gennemgår kurset for at tilslutte sig menigheden.

Ca. 50% af alle, der færdes i menigheden, er ikke medlemmer. 95% af arbejdet i menigheden udføres af ulønnet arbejdskraft. Medarbejderskaren tæller ca. 60 mennesker.

Fællesskab som grobund for vækst

• Maria og Kasper Klarskov og deres to børn, Anna og Villads, bor i et kristent bofællesskab ved navn ›Henrys Hus‹ i Tårs i Nordjylland. ›Henrys Hus‹ er oprindeligt Kaspers bedsteforældres hus. Her boede hans morfar, Henry, indtil han døde for et år siden: »Huset har altid været ramme om fællesskab og gæstfrihed, da mine bedsteforældre boede her«, fortæller Kasper og fortsætter: »Mine bedsteforældre var gode til at åbne deres hjem for andre, og den ånd kunne vi godt tænke os at føre videre. Det er noget helt særligt at få lov til at gøre det her i deres hus.«

[≡] Lola Skagen

[🔒] Private

Kasper, Maria og børnene flyttede sammen med et vennepar – ligeledes med to børn – ind i huset i maj. Indtil da boede Kasper og Maria på Nørrebro i en andelslej-

lighed, og i deres opgang havde der i årenes løb udviklet sig en slags bofællesskab med 12-18 mennesker.

Mindre og lidt kan blive til mere

»Vi spiste sammen ca. fem aftner om ugen og kom og gik hos hinanden«, fortæller Maria.

»Mens vi var ved at rovere vores eget køkken, boede vi på et tidspunkt i underboens køkken, da det støvede for meget hos os selv. Derfra udviklede det sig mere eller mindre tilfældigt. Det var ikke noget, vi havde planlagt – det skete bare gradvist. Men vi fandt ud af, at det var en ideel måde for os at bo på.«

→ Allerede tidligt i Kasper og Marias ægteskab fik de øjnene op for fordelene ved en anden måde at leve på. »Vi var næsten lige blevet gift og ledte efter et sted at bo. En veninde spurgte, om vi ville flytte ind hos hende. Der boede vi på 18 m² og delte bad og køkken med hende, og selvom det ikke umiddelbart var sådan, vi havde tænkt os at bo, fik vi alligevel øjnene op for, hvad det betød at bo mindre og have råd til mere både økonomisk og tidsmæssigt. Her begyndte vi for første gang at overveje, at vores liv måske ikke behøvede at handle om at stræbe efter vækst eller efter større og mere.«

»Man får mere tid til at gøre noget andet, fordi man ikke hver især står i sin lejlighed og laver mad og vasker op«, supplerer Kasper. »De fleste aftener kan man sætte sig til et bord, hvor andre har lavet maden og rydder op bagefter. Det er til at tage at føle på, når man i stedet for at købe ind og lave mad har tid til at tage sine børn med ud at gøre noget andet om eftermiddagen.«

Et andet kald

For Maria og Kasper handler det også om at gøre noget andet: »Vi længes efter tid til familie og til at prioritere børnene i vores liv. Lige som de fleste andre«, siger Kasper. »Det handler om, hvad det er for en historie,

» Jeg er i hvert fald kommet et bedre sted hen af at blive spejlet og få vist mig selv, som andre ser mig. «

vi gerne vil have, at vores børn fortæller om os om 20 år. Hvad er det for nogle forældre, vi gerne vil være, og hvilke valg gør vi for at blive dem? Hvordan kommer vi derhen, hvor vores børn forstår den mission, vi er på? Det tænker vi meget over«, siger Kasper og fortsætter: »Det er en anden slags kald end det, vi selv var vidne til som børn, hvor vi måske oplevede tro, kirke og hverdagsliv som mere opdelt. Det handler for os om, hvordan vi skaber sammenhæng i *hele* vores liv og om, hvordan vi har børnene med i det, sådan at de også forstår og oplever det.«

At tilbyde andre fællesskab

»Vi ønsker at bruge vores tid sammen med andre og for andre. Det er et bevidst valg, at vi ikke vil bo et sted, uden vi kender dem, vi bor dør om dør med, eller dem vores børn går i børnehave med«, fortæller Kasper.

»Da vi var flyttet til Tårs, inviterede vores bofællesskab forældre og børn fra børnenes børnehave og skole hjem til os. Vi fandt ud af, at der var mange af de andre forældre, som havde boet i byen i mange år, som heller ikke kendte hinanden, og at vi kunne være med til at skabe fællesskab sammen med dem«, fortæller Maria. »Selvfølgelig er det en udfordring også for os bare at invitere andre. Vi skal også overvinde vores umiddelbare frygt for, hvad de andre tænker, eller hvad de synes om os. Men fordi vi er vant til at sætte os selv i spil, og fordi vi har fået slebet nogle kanter af i fællesskab med andre, bliver det lidt lettere.«

» Vi er vant til at sætte os selv i spil, og fordi vi har fået slebet nogle kanter af i fællesskab med andre, bliver det lidt lettere. «

At spejle sig i andre

»Fordi vi har haft »tilskuere« til vores liv, er vi blevet nødt til at reflektere over, hvorfor vi hver især gør, som vi gør, og hvorfor virker det nogen gange dårligere? Man får øje på, at man nogle gange ikke gør sig umage, at man er doven, har dårlige vaner osv. Og man arbejder med det«, fortæller Maria. »Det er da hårdt, men man bliver en bedre udgave af sig selv. Jeg er i hvert fald kommet et bedre sted hen af at blive spejlet og få vist mig selv, som andre ser mig. Så jeg ikke bare får lov at blive i min egen verden. De store belønninger kommer af, at de an-

dre alligevel vælger mig til – på trods af at jeg gør fejl. Og jeg finder ud af, hvordan jeg lever sammen med andre på deres præmisser og ikke kun på mine«.

»Man behøver ikke at flytte i bofællesskab for at praktisere fællesskab. Det handler om at gøre noget sammen med dem, der bor omkring én. Det kan være fællesspisning én eller flere gange om ugen eller noget andet. Vi behøver ikke alle sammen bruge tid på det samme eller eje hver vores udgave af samme køkkenmaskine, grill eller plæneklipper. Det handler om at bringe sig selv i spil og lade det udvikle sig derfra«, slutter Kasper.

» Det er da hårdt, men man bliver en bedre udgave af sig selv. «

» Vi begyndte for første gang at overveje, at vores liv måske ikke behøvede at handle om at stræbe efter vækst eller efter større og mere. «

Integration er for os alle

Kachin'er vil gerne besøge alle menigheder og sige tak.

[☰] Finn Günther, formand for BaptistKirkens Integrationsudvalg

[📺] Bent L. Hansen

Naw Seng Dum Dav kom her den anden dag og spurgte, om Kachin-gruppen i Danmark måtte komme til en gudstjeneste og synge og danse. Det skulle ske i taknemlighed over, hvad de har oplevet, at Gud og baptistkirkerne har givet dem i Danmark. De vil besøge alle baptistkirker i landet for at sige tak for den indsam-

ling, der retter sig mod Kachin-staten. Det er en indsamling som BaptistKirken har i år og de kommende to år sammen med Myanmar Baptist Convention og Kachin Baptist Convention.

Waaø tænker jeg. Det er fantastisk. Her er der nogle mennesker, der virkelig har været nede på bunden i de samfund, de har

levet i, og så giver de Gud æren. Fantastisk. Jeg håber, alle baptistmenigheder tager imod tilbudet og oplever den fantastiske glæde, de viser gennem deres sang og dans – som tak for, hvad deres Herre og Frelser har gjort – og gør – for dem.

Det er nogle af de oplevelser, man kan blive en del af, når man beskæftiger sig med flygtninge og indvandrere. Taknemmelighed på trods af smerte, savn af familie og vanskeligheder med ny kultur og nyt sprog, for bare at nævne noget.

Bliv kontaktfamilie

Derfor kan jeg opfordre de af jer, der endnu ikke har været tæt på flygtninge/ indvandrere til at melde jer som kontaktpersoner/ familier med det formål at gøre vejen let-

» Jeg håber, alle baptistmenigheder tager imod tilbudet. «

tere for mennesker, der ønsker at etablere sig i vores samfund.

Integrationsudvalget (IU) arbejder med de ting sammen med KIT¹, ligesom vi kan holde kurser i, hvordan man agerer på arbejdsmarkedet i Danmark, bl.a. ved job-søgning.

Hjælp at hente

Er man en migrantmenighed, kan vi formidle hjælp til børnekirke-undervisning gennem BBU². Vi kan hjælpe med dansk lovgivning i forbindelse med køb og salg af ejendom, fx til kirker. BaptistKirkens ledelse og IU har netop udgivet et papir, der fortæller om alle de muligheder, der er for at få hjælp til integration³. Er der noget, der ikke står der, er man velkommen til at kontakte en fra udvalget eller ledelsen.

Flere på sommerstævne

Vi har i juli været på sommerstævne på Lindborg. Her har alle med en svag indkomst mulighed for at få støtte til opholdet. Det er en ordning, der formidles gennem KIT og staten. En ordning, vi er meget glade for. I sommeren 2016 betalte den for ca. 60 personers sommerstævne, mennesker, der ellers ikke havde muligheden. På sommerstævnet er der meget plads, så vi kunne være mange flere. Måske er der mange, der ikke ved, at den mulighed findes. Det gør I, der læser dette, så bred det ud, så der kommer flere til sommerstævnet i 2017.

I IU er vi glade for den tjeneste, vi har fået lov til at være en del af. Bed for os – og for dem, vi er sat til at hjælpe, at vi må gøre de rigtige ting.

- 1) Kirkernes Integrations Tjeneste
- 2) Baptistkirkens Børne- og Ungdomsforbund
- 3) www.baptistkirken.dk

Lederskab og frivillighed

Fokus for BaptistKirkens temadag var lederskab og frivillighed. Programmet henvendte sig til menighedernes ledere. De er ledere for frivillige, men også selv frivillige under ledelse.

[] Hanne Kiel

[] Erland Grarup

» Hans og Johanne er to frivillige ildsjæle. Hans har livet igennem været i tjeneste i sin menighed. Johanne engagerer sig i enkeltopgaver, hun brænder for. Hans kan kende en ildsjæl, når han møder én, så han forsøger at inddrage Johanne i menighedens liv ved at bede hende varetage en fast tjeneste som dørvagt.

Også Johanne kan genkende en ildsjæl, og derfor foreslår hun Hans, at man skal

gøre noget for særligt udsatte i Burundi. Det behov kan Hans godt se, men menigheden er fuldt optaget af at samle penge til reparation af kirketaget. Derefter er tiden inde til et projekt i Burundi.

De to kom aldrig til at arbejde sammen. Johanne gik videre til et andet projekt. Hans undrer sig over, hvor hun blev af.»

Foreningsstruktur eller enkeltsager

Med den fortælling som udgangspunkt analyserede Mads Lindholm sammenstødet mellem menighedernes gamle for-

eningsstruktur og tidens engagement i enkeltsager. Han påpegede, at menighederne med fordel kan koncentrere sig om kernen i det at være kirke – og skrælle de ydre lag af kultur og tradition bort.

Også valutaen for de frivillige er værd at overveje. Frivillige får ikke penge for de-

» Menighederne kan med fordel koncentrere sig om kernen i det at være kirke – og skrælle de ydre lag af kultur og tradition bort. «

» Den, der har taget magten, er i konstant fare for at blive taget af magten. «

res arbejde, men de engagerer sig, fordi de får noget ud af det. Hvad er det i den konkrete sammenhæng?

Lederskab er der altid

Enten har man fået magten, eller også har man taget den, påpegede Jesper Oehlen-schläger. Den, der har taget magten, er i konstant fare for at blive taget af magten. Derfor er karakterdannelsen væsentlig. Kristent lederskab er at påtage sig magten og ansvaret på opfordring fra Gud og menighed – for derefter villigt at dele det med sin menighed. Lederens opgave er at handle ud fra sin og menighedens virkelighed. Som kristne er vi medarbejdere i Guds mission i den verden, Gud elsker, og Gud beder os tage del i sin mission.

Eksisterende frivilligt arbejde

Tre forskellige indlæg om eksisterende fri-

villigt arbejde i menighedsregi gav håb for fremtiden.

Lektiecafé i Brovst

I Brovst samarbejder Missionsforbund og Baptistmenighed nu på syvende år om at drive lektiecafé for en stor gruppe kvoteflygtninge fra Nepal. Asger Hylleberg fortalte, at det har været let at finde frivillige i menighedens netværk til at undervise. Det betyder, at der er plads til »fridage« og »ferier« for de frivillige. Der er ca. 10 faste brugere af tilbuddet, og dertil kommer en gruppe skolebørn, der deltager efter behov.

Socialt arbejde i Silkeborg

Johannes Skårhøj skildrede samarbejdet mellem otte kirker om et vidtfavnende socialt arbejde, der fungerer i samarbejde med Silkeborg Kommune. Arbejdet er struktureret i grupper med hver sine spids-

kompetencer indenfor praktisk arbejde, økonomisk rådgivning, medmenneskelig omsorg og introduktion til det danske samfund. Blå Kors har været en vigtigt samarbejdspartner, der tog sig af ansøgning om fondsmidler, så man kunne ansætte en koordinator 10 timer pr. uge i to år¹.

Café og hjælpeprojekter på Amager

Efter flere års forberedelser har Købnerkirken på Amager i 2015 etableret Café Julius. Bestyrelsesmedlem i Foreningen Julius, der driver caféen og projekterne, Sofie Kornholt, skildrede sine erfaringer med ledelse og samarbejde i forhold til frivillige. Hun understregede, at et godt formål, spændende aktiviteter, fokus på »det sjove« og forandringsparathed i organisationen er det væsentligste. Uden går det simpelthen ikke, men med er der mulighed for succes².

Jesper Oehlen-schläger

- forstander på Nordsjællands Efterskole
- tidligere sognepræst i Karlslunde Strandkirke
- leder af Dansk Oase og Arrow (kristen lederudvikling)
- forfatter til »Vejhjælp« (2016), »At blive sig selv – med Guds hjælp« (2015) og »Han gjorde mig til en spids pil« (2013)

Mads Lindholm

- erhvervspsykolog
- forfatter til »God arbejdslyst.nu – viden om det moderne arbejdsliv« (2016)
- medlem af Nørresundby-Vodskov Baptistmenighed.

1) Læs mere i baptist.dk 2016, nr. 4
2) Læs mere i baptist.dk 2015, nr. 3

Frigivelse og hjælp! Til hvem og hvornår?

I Honduras lever Stefano. Han er 11 år og bor på gaden. Stefano stjæler mad, og han sniffer lim. De giftige dampe får ham til for en stund at glemme virkeligheden. Han er én ud af mange tusinde gadebørn rundt om i verden, der lever under usle forhold.

[≡] Bente Højris

[📷] Freemages.com – Lauren Lank og Palmer W Cook

På Haiti bor Selpha på 8 år. Indtil oktober levede hun en fattig, men tryk barn-dom sammen med mor og far og to mindre søskende. På få minutter ændredes hendes liv, og fra at være en 8-årig, glad pige blev hun en frygtsom »voksen«, der prøver at tage vare på sine yngre søskende. Hun har ikke fundet sine forældre efter orkanen.

I Zambia bor Esther på 4 år. Hver morgen bliver hun låst inde af sin mor, der går ud for at forsøge at skaffe mad. Hvis ikke hun bliver låst inde, risikerer hun at blive offer for sexmisbrug og vold.

I Danmark bor Jeppe på 14 år. Han har ADHD og vejer lidt for meget. Han har igennem skoletiden ofte oplevet at blive mobbet, og ingen ville lege med ham. Nogle gange har han så ondt i maven om morgenen, at han ikke magter at cykle i skole. Så er han alene hjemme – bortset fra, når han går »ned på tanken« og køber noget at trøste sig med.

» Det var og er menneskers opgave at omsætte Guds nåde i praksis. «

Adventsprædiken

Virkelighedsfjernt evangelium?

Sådan er livet for mange tusinde børn rundt om i verden. Derfor kan det virke som uden forbindelse til virkeligheden, når vi i Lukas-evangeliet læser Jesus' ord om, at han er kommet for at opfylde det positive og livsbekræftende løfte, som er skrevet i Esajas' bog:

*Herrens ånd er over mig,
fordi han har salvet mig.*

*Han har sendt mig
for at bringe godt budskab til fattige,
for at udråbe frigivelse for fanger
og syn til blinde,
for at sætte undertrykte i frihed,
for at udråbe et nådeår fra Herren.¹*

De fattige mangler jo fortsat livsvigtige fornødenheder, de undertrykte mangler oprejsning, og nådeåret kan det være svært at få øje på. »Et nådeår« betyder et år, hvor Gud giver os dét gode, vi ikke har fortjent: Slaver bliver sat fri, gæld bliver eftergivet osv. Det var og er menneskers opgave at omsætte Guds nåde i praksis.

Hvor bliver opfyldelsen af?

Det er sådan, at Gudsriget på en mærkelig måde er sammensat af to dele: Det, som kommer engang, og det, som begyndte med Jesus' liv her på jorden. Den fuldstændige opfyldelse kommer, når vi ikke skal være her længere: Hjemme hos Gud i Himlen, hvor vi får lov til at træde ind i et nådeår, som aldrig nogensinde slutter. Det er noget, der skal ske engang; men allerede

» Gudsriget er på en mærkelig måde sammensat af to dele. «

da Jesus kom, begyndte opfyldelsen af løfterne: Jesus selv brugte sit liv på at bringe helbredelse og befrielse til mennesker, men han bad også os om at være hans hjælpende hænder.

Lad os huske det, når vi endnu engang oplever adventstiden og forventer en december fyldt med lys, glæde, sange, gavmildhed og gæstfrihed.

Julen er mere end en privat fest

Der findes mange mennesker, der ikke kan glæde sig over julen. Måske fordi de overhovedet ikke ved, at det er jul. Fordi de ikke ved, at Jesus blev født for at hjælpe dem. Det kunne fx være Stefano i Honduras eller Selpha fra Haiti.

Måske er der et menneske i vores nabolag, som er ramt af sygdom eller sorg. Det kan være umuligt at indse, at der skul-

le være nogen som helst grund til at glæde sig over, at det snart er jul, når virkeligheden er svær og problemfyldt.

Lad os benytte julen, ikke kun som en privat familieanledning, men lad den blive en tid, hvor vi hver især med Guds hjælp arbejder med på, at de løfter, som Jesus læste i synagogen, må blive opfyldt.

Må Gud hjælpe den enkelte læser til at bringe det gode budskab til en verden, der måske endnu ikke har opdaget, at Guds gaver og løfter gælder både Stefano, Selpha, Esther, Jeppe, Kurt, Bjarne, Marie, Anne og mange flere.

Glædelig advent til jer alle!

Bente Højris

- præst i Brovst Baptistmenighed
- uddannet i bibliodrama
- se www.bibliodrama.dk

1) Lukas-evangeliet kap. 4, vers 16-22; Esajas kap. 61, vers 1-2

Et sultent barn kan ikke lære ...

Det var et brunt og afsvedet landskab, der mødte os sidst i september på vores besøg i børneprojektet i Cendajaru, der ligger i det nordlige Burundi. Normalt begynder regntiden først i september, men regntidene er blevet ustabile, formentlig pga. klimaforandringer. Den manglende regn forsinker næste sæsons såning. Det forsinker så igen høsten. For mange betyder det perioder med sult eller særdeles beskedne måltider. Tonen for vores projektbesøg var slået an.

[☰] [📷] Morten Kofoed

Cendajaru møder vi – Rasmus Hylleberg, BaptistKirkens medarbejder i Burundi, og jeg – den lokale præst, børneprojektets medarbejdere, omsorgsgruppen i børneprojektet samt (pleje)forældrene til de ti børn, der er inkluderet i projektet. Vi sidder i kirken, der for tiden er uden tag, fordi menigheden har besluttet at skifte det ud.

Efter at præsten, Zacharie Manirumwa, har lagt mødet i Guds hånd, fortæller han begejstret om, hvad både børne- og alfa-

betiseringsprojektet har betydet for kirken og lokalsamfundet: »Det er pga. spare- og lånegrupperne, at vi i menigheden nu selv har råd til at udskifte taget på vores kirke. Vi laver det med metalspær og nye tagplader!«

Børn, spare- og lånegrupper

I alfabetiseringsprojektet blev der for år tilbage etableret fem spare- og lånegrupper. Nu er der hele 15 grupper i området.

» Det vigtigste er, at børnene får mad – for et sultent barn kan ikke lære, og så bliver de hjemme fra skole. «

Manirumwa fortæller, at de to projekter i de senere år har betydet mest for kirkens og lokalsamfundets udvikling.

I børneprojektet hjælper folk hinanden. Fx har de hjulpet to enker med at forny taget på deres huse. Vi besøger senere de to enker og kan konstatere, at de lever under meget beskedne kår og er meget afhængige af andre folks hjælp.

En enlig mor til fire i forsamlingen fortæller, at projektet har valgt at støtte et af hendes børn, men at de alle fire nu går i skole pga. kirkens støtte. Hun sætter stor

pris på den støtte og omsorg, hun oplever at få fra kirken og de andre forældre. Netop omsorgen og solidariteten er en af de ændringer, der er sket i området, og det har betydet øget engagement og vilje til at hjælpe børnene.

Den meget dynamiske leder af omsorgsgruppen, Stephanie Ahinkamiye, fortæller: »Vi ser det som en ære at få lov at hjælpe udsatte børn og familier. Vi forsøger efter bedste evne at bruge de midler, vi er blevet betroet, til at sikre, at børnene kommer i skole og bliver der! Derfor får børnene skoleuniformer og sundhedsforsikring, men det vigtigste er, at børnene får mad – for et sultent barn kan ikke lære, og så bliver de hjemme fra skole.«

Legegrupper og rettigheder

Projektet har fokus på børns rettigheder. I børneklubber mødes børnene 2-4 lørdage om måneden for at lege og lære om deres rettigheder sammen med forældrene. Projektets medarbejdere kan konstatere, at volden mod børn er faldet, at børn og forældre kender børnenes rettigheder, og at børn sendes i skole i stedet for i marken: »Vi oplever, at børneklubberne betyder, at folk vil være med i projektet og i kirken, fordi der leges med børnene«, fortæller Stephanie. »Det er vi ikke vant til i Burundi.« Det er selvsamme Stephanie, der står bag de succesfulde spare- og lånegrupper. Hun vil gerne sikre, at alle i børneprojektet får mulighed for at være med i en spare- og lånegruppe, at forældre og børn får mere un-

» Vi forsøger efter bedste evne at sikre, at børnene kommer i skole og bliver der! «

dervisning i sundhed og familieplanlægning samt at indsatsen mod malaria, som er udbredt i området, styrkes.

Taknemmelighed

Trods de vanskelige levevilkår og daglige udfordringer de mennesker lever under, har besøget hos de to enker og samtalen med projektets medarbejdere skabt en anden stemning. Dysterheden i starten er afløst af taknemmelighed over, at vi med vores bidrag kan være med til at ændre livsvilkårene for de fattige børn og deres familier.

Støt arbejdet i Burundi ved at sende en gave til konto 3201 10042879 eller Mobile-Pay 2299 6483 mærket »Kvinder og børn«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Det gælder hele året

Julenat forkyndte Herrens engel for hyrderne på marken det glade budskab: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren«, og en himmelsk hærskare lovpriste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!«¹

[≡] [📧] Ole Skagen

I vores hjem i Vittrup gør vi i god tid inden jul klar til, at englene kan pakkes ud og hænges op på troldegrene i loftet eller sættes på skabe og i reoler. Omkring 730 forskellige engle, som Hanne har samlet gennem de seneste ca. 25 år, forkynder hver især det samme glade budskab i tiden op til jul – og langt ind i januar.

Engle fra næsten hele verden

Samlingen er hvert år blevet forøget ved enkelte køb på rejser og ferier, men mange er foræringer fra familie og venner, der har tænkt på Hannes englesamling:

91-årige Anna i menigheden kom for et par år siden med en engel, der stadig lå i den originale æske fra Daells Varehus, og en ca. 100 år gammel engel fra hendes svigerforældres hjem.

Vores søn hjembragte en engel, købt i en af Hongkongs baptistkirker på en arbejdsrejse dertil.

Andre engle har deres helt egen historie, men alle minder de os hvert år om det samme glade budskab, som lød til hyrderne på marken for ca. 2.000 år siden.

Årets »engle-tælling«

Efter jul – hen i januar – bliver englene igen pakket ned i 5 banankasser, men forinden bliver de talt. Ved sidste »engle-tælling« var der 730. Det antal bliver nu forøget med årets tilkomne.

Hel-års-engle

Enkelte særligt udvalgte – som fx »mormor-englen« fra Hongkong – får lov til at blive fremme hele året. Andre bliver ganske enkelt overset ved nedpakningen, men hele året bliver vi og vores gæster mindet om, at budskabet fra englen den første julenat gælder hele året – og for alle mennesker.

1) Lukas-evangeliet kap. 2, vers 10-11 og 14

DANMARK
PP

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476